

РЕШЕНИЕ

№ 4270

гр. София, 29.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 13.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **4329** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от И. К. И. от град С. срещу Решение № 517-000-2196 от 17.02.2020г. на Директора на ОД на МВР С., с което се отказва предоставяне на обществена информация по заявление на жалбоподателя, рег. № УРИ 517004-1/04.02.2020г. По описа на ОД на МВР С..

С жалбата се иска отмяна на процесното решение по подробно изложени съображения.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Р. с редовно пълномощно, която поддържа жалбата на заявените в същата основания и претендира направените по делото разноски.

Ответникът се представлява от юрк Р. с редовно пълномощно, който оспорва жалбата и счита, че лицето е поискало процесната информация във връзка със свои лични интереси, което не следва да бъде удовлетворявано по реда на ЗДОИ.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена в срок и от лице с интерес от оспорването, за което издаденият акт е неблагоприятен.

Разгледана по същество, същата се явява основателна, при съобразяване на следното:

По фактите се установява и не се спори:

Със заявление вх. № 004-1/04.02.2020г. Настоящият жалбоподател е поискал да му бъде предоставен достъп до обществена информация, както следва:

1. Длъжностни характеристики на служители от сектор „Пътна полиция“ в отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР С.;
2. Заповед за разстановка на силите на територията на ОД на МВР С. 02.02.2020г. 03.02.2020г.;
3. Поименен списък на длъжностните лица, на които е било възложено със заповед осъществяване на пътен контрол на територията на ОД на МВР С. за периода – 02.02.-03.02.2020г.
4. Поименен списък на длъжностните лица, на които е било възложено участието в провеждането на специализирани полицейски операции на същите дати;
5. Седмичен график за изпълнение на пътен контрол на територията на ОД на МВР С. в периода 02.02.-03.02.2020г.
6. Ежедневна ведомост за наряд за посочените дати за изпълнение на пътен контрол на територията на ОД на МВР С..
7. Справка за броя на патрулите за контрол на пътното движение с посочен поименен състав и длъжности, получили наряд на 02.02. и 03.02.2020г. На територията на ОД на МВР С.;
8. Докладни записки на пътните патрули от ОД на МВР С. за работните смени на 02.02. и 03.02.2020г. ;
9. Писмените отчети за резултатите от работата на нарядите на посочените дати за изпълнение на пътен контрол на територията на ОД на МВР С. с резултати от дейността на съответната смяна;
10. Отразените резултати на електронната подложка в РОСД, съгласно дневника по образец, от проверките, извършени с технически средства и системи за определяне на концентрацията на алкохол от полицейския наряд за посочените дати за посочения район;
11. Заповед за определяне на служителите на ОД на МВР С. , на които е възложено съставянето на АУАН по реда на ЗДВП;
12. Ежедневна ведомост на личния състав от сектор „ПП“ за периода;
13. Докладните записки, изготвени в края на нарядите за пътен контрол за 02.02. и 03.02, вкл.

Посочено е, че предпочитан начин за получаване на информацията е на хартиен носител със заверка.

По така подаденото заявление е изготвено и процесното решение, с което се отказва предоставянето на исканата информация, при следните съображения:

Възпроизведени са поставените въпроси с посочване на търсената информация, като обобщено, на база тях, е посочено следното:

Възпроизведена е нормата на чл. 2, ал.1 от ЗДОИ, даваща дефиниция на обществена информация. Прието е, че се касае за специално производство, което има за цел постигане на определените в закона цели – възможност за изграждане на мнение у гражданите относно дейността на администрацията. Посочено е, че понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или за нещо, свързано с обществения живот в страната, отнасящо се дейността на субектите по чл. 3, ал.1 от ЗДОИ.

Посочено е, че липсва задължение за произнасяне по така направеното искане, тъй като исканите сведения не представляват обществена информация. Прието е, че в процесния случай исканата информация няма за цел заявителят да си състави мнение за дейността на администрацията, а е във връзка с проведените конкретни

специализирани полицейски акции. Направен е извод, че информацията не е поискана с цел изграждане на мнение от заявителя относно дейността на администрацията, каквато е целта на закона. Посочено е, че не всяка информация, свързана с дейността на ОДМВР С. представлява обществена информация. Прието е, че информацията по конкретен казус, свързана със спор между конкретни страни, не представлява обществена информация, защото не представлява такава, свързана с обществения живот в страната, която дава възможност на гражданите да си съставят мнение за дейността на задължения субект.

Прието е още, че информацията е поискана под формата на конкретни документи чрез посочване на материализирания им носител, а същата следва да представлява сведенията, които дават тези документи.

Прието е, че е налице разпоредбата на чл. 37, ал.1, т.2 от ЗДОИ, която е предпоставка за отказ за предоставяне на информацията, ако тя съдържа сведения за трети лица и при липса на изрично тяхно писмено съгласие.

Така мотивиран, органът е постановил оспорения отказ.

Настоящият състав на съда намира решението за неправилно, като постановено при реална липса на мотиви, при съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон.

На първо място, видно от заявлението на лицето е, че същото съдържа 13 броя точки с различни поставени искания.

Същите безспорно имат общата точка, че касаят дейността на администрацията на сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР С. за определени дати. Последното обаче не води автоматично до извод, че не е налице искане за предоставяне на обществена информация. Няма пречка заявителят да е направил преценка, че ще изгради мнението си за дейността на администрацията като задължен субект чрез придобиване на данни за конкретни операции, проведени в определен период от време, който в случая е 02.02.-03.02.2020г. Негласното съмнение, че предоставената информация ще бъде ползвана за други цели, не е сред основанията за отказ, нито изключва същата от приложното поле на ЗДОИ. Не е направена класификация на информацията по точки, респ. няма изложение от страна на ответника за това дали същата е служебна или официална. В този смисъл, липсват мотиви, които съдът да обсъди и прецени по отделните точки на заявлението.

Напротив, поднесенният общ извод относно 13-те точки от заявлението, че търсената информация не е обществена, на първо място се явява бланкетно и не може да бъде проверено в рамките на съдебното производство, на второ място, поне по посочените мотиви – не съответства на материалния закон. Същото следва от изложените по-горе съображения, а именно: Съмнението относно целта на търсене на информация не я изключва автоматично от обсега на ЗДОИ като обществена такава. Органът следва да изложи съображения по отделните точки, като квалифицира всяко от исканията, като изходи от мотивите в настоящото решение досежно характера на искането.

Споделя се по принцип тезата, че информацията следва да представлява сведение или знание за нещо или някого, но последното не е пречка това сведение или знание да е инкорпорирано в конкретни документи, както е в случая. Т.е., самото посочване на исканите документи не представлява самостоятелно основание за отказ, тъй като безспорно в тях се съдържа информация относно начина на провеждане на полицейска акция,

макар и с посочен конкретен период.

Напълно неоснователно е позоваването на чл. 37, ал.1, т. 2 от ЗДОИ, тъй като исканата информация / с изключение на т. 10 от същото/ касаят единствено данни за полицейски служители, чиято именно дейност представлява обществена информация и която е предмет на искането. Нещо повече, позоваването на тази норма е недопустимо, без да е направено запитване до лицата, възприети като трети от органа и без тяхното изрично несъгласие. Съдът намира, че същите не се явяват трети по смисъла на нормата, но въпреки това, при преценка на органа в такава насока, той е бил длъжен да ги запита, което съдът отбелязва за пълнота.

В подкрепа на изложеното се явяват и предходно издадени административни актове от същия орган, с които информация с подобно съдържание е предоставяна на същия заявител. Последното води до извод за нарушаване на принципа на предвидимост и последователност в действията на администрацията, което е отделна предпоставка за отмяна на акта.

Предвид изложеното, решението следва да бъде отменено и върнато на органа за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените и претендирани разноски в размер на 10 лева заплатена държавна такса при липса на данни за заплащане на адвокатски хонорар.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл.2 и чл. 173 и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 517000-2196 от 17.02.2020г. на Директор на ОДМВР С. за отказ за предоставяне на обществена информация по заявление от И. И. № 517004-1/04.02.2020г.

ВРЪЩА делото като преписка на органа за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА ОДМВР С. да заплати на И. К. И. сумата от 10 / десет/ лева , представляваща доказаните по делото разноски.

Решението е окончателно.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: